

Καθώς τα ποσοστά αλλοδαπών ανά τάξη αυξάνονται ραγδαία, πολλοί γονείς, με κάθε «μέσο», αλλάζουν σχολική στέγη στα παιδιά τους

Καθημερινή - Του Αποστολου Λακασα

Πολλοί γονείς καταθέτουν αποδεικτικά ενοικίασης... του σπιτιού της γιαγιάς, άλλοι «υποβάλλουν» λογαριασμό ΔΕΗ από ξένη κατοικία, ορισμένοι αποφασίζουν να στείλουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικό σχολείο.

Τα παραπάνω συνθέτουν μια πραγματικότητα, είναι οι επιλογές γονέων ώστε το παιδί τους που πηγαίνει σε σχολείο με υψηλό ποσοστό αλλοδαπών μαθητών να αλλάξει σχολική στέγη. «Δεν μπορεί να γίνει μάθημα όταν παιδιά στην ίδια τάξη με δυσκολία καταλαβαίνουν ελληνικά» υποστηρίζουν.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του υπ. Παιδείας, το σχολικό έτος 2010-11 φοίτησαν 157.201 αλλοδαποί, παλιννοστήσαντες και Ρομά μαθητές σε σύνολο 1.492.657 μαθητών (ποσοστό 10,53%). Από τους 157.201 οι 20.862 φοίτησαν σε νηπιαγωγεία, οι 76.630 σε δημοτικά και οι 59.709 σε γυμνάσια και λύκεια. Μάλιστα, «στις γειτονιές με υπερσυγκέντρωση αλλοδαπών μαθητών εξετάζεται από το 2012 να εφαρμοστεί ένας εξορθολογισμός Ελλήνων και αλλοδαπών μαθητών» ανέφερε στην «Κ» ο Περιφερειακός Διευθυντής Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής κ. Ιωάννης Κουμέντος. Βέβαια, αμφισβητείται η δυνατότητα εφαρμογής του μέτρου καθώς και η αποτελεσματικότητά του λόγω της σημαντικής υπερσυγκέντρωσης αλλοδαπών κυρίως στις γειτονιές της Αθήνας.

Τρεις στους δέκα

Στην Αττική, το 14% των μαθητών είναι αλλοδαποί, όμως στα σχολεία της Αθήνας είναι περίπου οι τρεις στους δέκα. Η αναλογία των αλλοδαπών ανά σχολείο κυμαίνεται από 5,4% έως 83,74%. «Πρέπει να δοθεί βάρος στην άνοδο του επιπέδου των αλλοδαπών μαθητών με τη δημιουργία και την ποιοτική αναβάθμιση των τάξεων υποδοχής τους, στα σχολεία» τονίζει, από την πλευρά της στην «Κ», η αντιδήμαρχος Παιδείας του Δήμου Αθηναίων κ. Νέλλη Παπαχελά.

«Λίγοι αλλοδαποί μαθητές διαπρέπουν στο σχολείο δείχνοντας σθένος να αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις του σχολείου. Αλλωστε πολλοί δεν έχουν βοήθεια από το σπίτι αφού οι γονείς τους δεν γνωρίζουν καλά Ελληνικά» συμπληρώνει στην «Κ» εκ πείρας, ο εκπαιδευτικός κ. Στράτος Στρατηγάκης. «Πήρα τον γιο μου από το σχολείο της γειτονιάς και τον έβαλα σε ένα πειραματικό» ομολογεί, μιλώντας στην «Κ» υψηλόβαθμο στέλεχος εκπαιδευτικού οργανισμού. Το παιδί επρόκειτο να φοιτήσει, με βάση τη διεύθυνση του πατρικού του, σε διαπολιτισμικό σχολείο της Αθήνας. «Τα διαπολιτισμικά σχολεία ξεκίνησαν με ελπίδες, όμως έχουν καταντήσει γκέτο» ανέφερε ο ίδιος. Την ίδια άποψη έχουν ο κ. Κουμέντος και η κ. Παπαχελά, συγκλίνοντας στην πρόταση για κατάργηση των διαπολιτισμικών σχολείων.

Στο πλαίσιο της φυγής των μαθητών από σχολεία με υψηλό αριθμό αλλοδαπών μαθητών οι γονείς αποφασίζουν είτε να στείλουν το παιδί σε ιδιωτικό σχολείο (εφόσον «αντέχουν» οικονομικά) ή εφευρίσκουν τρόπους για να αλλάξουν διεύθυνση. «Παρ' όλο που, εν μέσω οικονομικής κρίσης, είναι δύσκολη η απόφαση για το ιδιωτικό σχολείο είναι, δυστυχώς, η μόνη λύση. Αλλιώς όλοι ψάχνουν να βρουν δημόσιο σχολείο πιο οργανωμένο και με λιγότερους αλλοδαπούς» ανέφερε στην «Κ» ο κ. Αρ. Ρ., γιατρός που κατοικεί στα Πατήσια.

Αρον άρον

«Πολλοί γονείς αναζητήσαμε τρόπους για να πάρουμε τα παιδιά από το σχολείο. Πέρυσι σχεδόν το 60% των μαθητών ήταν από ξένες χώρες, κυρίως από Αλβανία και Φιλιππίνες αν και αυξήθηκαν και τα παιδιά από το Πακιστάν. Το επίπεδο της τάξης έπεσε» προσθέτει η κ. Ελένη Αλευρά από το Παγκράτι. Οι περισσότεροι γονείς, για να αλλάξει το παιδί σχολείο, δηλώνουν ως μόνιμη κατοικία τη διεύθυνση π.χ. των παππούδων. Επίσης, υπάρχουν περιπτώσεις που «νοικιάζουν» συγγενικό σπίτι ή καταθέτουν λογαριασμό ΔΕΚΟ από ένα σπίτι στην περιοχή του σχολείου που επιθυμούν να φοιτήσει το παιδί. «Η διεύθυνση κατοικίας κάθε παιδιού πρέπει να πιστοποιείται από συμβόλαιο θεωρημένο από την Εφορία ή μέσω λογαριασμού ΔΕΚΟ. Αλλιώς ο γονιός κάνει σχετική υπεύθυνη δήλωση» ανέφερε

στην «Κ» ο αρμόδιος Ειδικός Γραμματέας του υπ. Παιδείας κ. Μιχάλης Κοντογιάννης. Ωστόσο, ακόμη κι αν γίνει γνωστή η απάτη των γονιών, σπάνια η εκπαιδευτική κοινότητα παρεμβαίνει.

Οι δύο ειδών τάξεις υποδοχής

Με τάξεις υποδοχής, φροντιστηριακά τμήματα και εφαρμογή των ζωνών εκπαιδευτικής προτεραιότητας (ΖΕΠ) επιχειρεί το υπ. Παιδείας να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των μαθητών «πολλών ταχυτήτων» μέσα στην ίδια τάξη. Αντίθετα, προς κατάργηση οδηγούνται τα διαπολιτισμικά σχολεία. «Παρά τις καλές προθέσεις κατά τον σχεδιασμό τους, λειτούργησαν τελικά μόνο για τα παιδιά από μία χώρα ή από μία μειονότητα» τόνισε στην «Κ» ο καθηγητής Διδακτικής του Παν. Αθηνών κ. Ηλίας Ματσαγγούρας, ο οποίος είναι και συντονιστής του προγράμματος ζωνών εκπαιδευτικής προτεραιότητας για το υπ. Παιδείας.

Ειδικότερα, υπάρχουν δύο ειδών τάξεις υποδοχής. Στις πρώτες εφαρμόζεται εντατικό πρόγραμμα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας ως δεύτερη ξένη γλώσσα. Στις δεύτερες το βάρος δίνεται στη Γλώσσα αλλά και, ευρύτερα, στο μαθησιακό επίπεδο του παιδιού. Στα φροντιστηριακά τμήματα φοιτούν μαθητές (κυρίως γυμνασίου) που δεν φοίτησαν σε τάξη υποδοχής είτε φοίτησαν αλλά αντιμετωπίζουν ακόμη δυσκολίες στα ελληνικά. Το πρόγραμμα ΖΕΠ απευθύνεται σε περιοχές με χαμηλούς εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς δείκτες. Σε αυτό εντάσσονται σχολεία της ίδιας περιοχής ώστε το πρόγραμμα να εφαρμόζεται εξελικτικά σε νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο που θα φοιτήσουν τα ίδια παιδιά. Δίνει έμφαση στην κατανόηση της σχολικής γλώσσας, στην πρόληψη και διαχείριση συγκρούσεων, στη διαφοροποίηση της διδασκαλίας ανά σχολείο.